

بازاری که حرف مسئولان را شنید نمیخواند/ چرا قیمت مرغ کاهش نمی‌یابد؟

در حالی که ستاد تنظیم بازار مصوب کرده قیمت مرغ نباید از کیلویی ۱۵ هزار تومان بیشتر باشد، اما قیمت مرغ کیلویی ۱۹ هزار تومان به فروش میرود.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، این روزها قیمت‌های بازار هم با مصوبات ستاد تنظیم بازار همخوانی ندارد. در حالی که قیمت مرغ را شنید به دو هفته پیش ستاد تنظیم بازار کیلویی ۱۵ هزار تومان مصوب کرد اما در بازار به کیلویی ۱۹ هزار تومان فروخته میشود و حتی پیش از این به کیلویی ۲۰ هزار تومان هم رسیده بود. فروشندگان دلایل خودشان را دارند و می‌گویند به قیمت بیشتری از تولیدکننده می‌خریم و البته تولیدکنندگان هم دلایلی مانند بالا رفتن قیمت نهاده‌ها را شنید عامل افزایش قیمتشان میدانند، اما در این میان تنها مصرف‌کنندگان هستند که سرشان بی کلاه مانده و تاوان همه را شنید اینها می‌پردازند.

زمانی که قیمت مرغ بالاست، تولیدکننده هم قیمت را شنید بالا می‌برد و حاشیه سودی برای خود درست میکند. فروشندگان بازار هم با بالا بردن قیمت سود خود را شنید تأمین میکنند، اما همه اینها از جیب

مردم درمی‌آید و در این میان کسی مدافع مردم نیست. مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی و مسؤولان وزارت صمت باید چاره‌ای بیندیشند. این که هر محصولی افسارگسیخته قیمتش بالا رفت، مصرف‌کننده پول آن را ـــــــــــــــــ بپردازد، درست و منطقی نیست.

گزارش میدانی خبرنگار فارس حاکی است، قیمت محصولات پروتئینی در بازار همچنان رو به افزایش است. قیمت مرغ به کیلویی ۱۹ هزار تومان رسیده و البته مشتقات آن هم با قیمت گران‌تری عرضه می‌شود. قیمت گوشت هم همچنان رو به رشد است و هر کیلو گوشت دست گوساله ۸۵ هزار تومان و گوشت ران گوساله ۹۴ هزار تومان به فروش می‌رود. البته این قیمت‌هایی است که در تابلو نصب شده است. زمانی که از فروشنده تقاضا می‌کنیم گوشت بهتر بدهد ۱۰ هزار تومان باید به اینها اضافه کنیم.

یکی از خریداران گوشت در یک فروشگاه بزرگ محصولات پروتئینی به خبرنگار فارس گفت: قیمت‌هایی که اینجا درج شده است واقعی نیست. زمانی که از فروشندگان گوشت خوب می‌خواهیم مبلغ بیشتری را ـــــــــــــــــ طلب می‌کنند و به هر کیلو ۱۰ هزار تومان اضافه می‌کنند.

جزئیات قیمت محصولات پروتئینی در بعضی مناطق در تهران به این شرح است:

محصول (کیلوگرم)	قیمت (تومان)
ران و دست گوشت گوساله	۸۵۰۰۰
گوشت ران گوساله	۹۴۰۰۰
چرخ کرده گوساله	۷۳۰۰۰
گوشت گوسفندی	۱۱۰۰۰۰
مرغ	۱۹۰۰۰
ران مرغ	۱۶۸۰۰
ران بدون کمر	۱۸۸۰۰
سینه مرغ با استخوان	۲۱۰۰۰
سینه کبابی	۳۱۰۰۰
فیله مرغ	۳۴۰۰۰
کمر مرغ	۲۱۰۰۰
کتف	۲۲۰۰۰

۲۶۰۰۰	بال مرغ
۵۰۰۰	گردن مرغ
۲۷۵۰۰	ساق مرغ
۲۷۵۰۰	ماهی قزل‌آلا
۸۳۰۰۰	ماهی تیلاپیا
۲۱۰۰۰	قارچ

*** قدرت خرید مردم کم شده است**

در حالی که قیمت‌ها به شدت افزایش یافته، روی تقاضای مردم هم تأثیر منفی گذاشته است. افزایش قیمت‌ها محدود به محصولات پروتئینی نیست محصولات لبنی هم در یک هفته گذشته افزایش داشته است و همه اینها روی سبد خرید و سفره مردم تأثیر گذاشته است.

یک زن میانسال که سبد کوچکی در دست دارد و مواد غذایی و مایحتاج برای خانه خریداری کرده است می‌گوید: قیمت‌ها به شدت بالاست. پیش از این با ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار تومان سبد بزرگ خرید را □□□□□ پر از مواد غذایی می‌کردم، اما الان با ۲۰۰ هزار تومان فقط ته سبد چند قلم جنس بیشتر نیست.

وی می‌گوید: دل خوش کرده بودیم که قیمت مرغ پایین است و می‌توانیم بخشی از نیاز خانواده را □□□□□ از این طریق تأمین کنیم اما اکنون قیمت مرغ هم افزایش یافته است.

آمارها نشان می‌دهد که سرانه مصرف مرغ در طی یکی دو سال گذشته سریع رشد کرده و به ۲۷ کیلوگرم رسیده است، این به دلیل قیمت پایین مرغ طی دو سال گذشته بود که باعث شد آنهایی که نمی‌توانند گوشت قرمز خریداری کنند به سمت خرید گوشت مرغ بروند.

عباس کشاورز سرپرست سابق وزارت جهاد کشاورزی هم طی دوره‌ای که در این سمت بود بارها در مقابل افزایش قیمت مرغ در برابر مرغداران مقاومت کرد.

کشاورز می‌گفت: «اجازه بدهید اگر قیمت گوشت بالا است و مردم نمی‌توانند خریداری کنند، حداقل مرغ بخرند.»

*** افزایش قیمت نهاده‌ها عامل بالا رفتن قیمت گوشت**

طی چند ماه گذشته بالا رفتن قیمت نهاده‌ها باعث افزایش قیمت تمام

شده تولید شده است به طوری که تولیدکنندگان بارها درخواست کردند دولت قیمت را □□□□ افزایش دهد. طی این مدت قیمت خوراک دام و طیور ۴ برابر شده است و از آنجایی که ۷۵ درصد قیمت تمام شده تولید به خوراک برمیگردد، این افزایش قیمت روی هزینه تمام شده تولید هم تأثیر زیادی گذاشته است.

اسدالله نژاد نایب رئیس اتحادیه تولیدکنندگان مرغ میگوید: مرغ با قیمت کمتر از ۱۷ هزار و ۵۰۰ تومان به ضرر تولیدکننده است.

وی دلیل این امر را □□□□ بالا رفتن هزینه‌های تولید میداند که طی چند ماه گذشته هزینه زیادی را □□□□ روی دست تولیدکنندگان گذاشته است.

ایران یکی از بزرگ‌ترین واردکنندگان خوراک دام و طیور است که بیش از ۷۰ درصد نیاز خودش را □□□□ وارد می‌کند، حتی بیش از ۹۰ درصد ذرت هم از محل واردات تأمین میشود.

*** انحصار در نهاده‌ها بلای جان تولیدکنندگان است**

اما این تمام ماجرا نیست، باید ریشه‌های این افزایش قیمت ۴ برابری را □□□□ کنکاش کرد. درست است که کشور این نهاده‌ها را □□□□ وارد میکند اما سالانه بیش از ۴ میلیارد دلار ارز از کشور برای واردات آنها از کشور خارج میشود تا تولیدکنندگان بتوانند با نفس راحت به تولید خود ادامه دهند. پس چه اتفاقی می‌افتد که باز تولیدکنندگان از وضع موجود گلایه دارند؟ میزان واردات دولت نسبت به سالهای گذشته کاهشی نداشته است، به هر حال این محصولات به کشور وارد شده است.

سعید سلطانی سروسنانی مدیرعامل اتحادیه سراسری دامداران زوایه دیگری از ماجرا را □□□□ روشن میکند.

وی میگوید: انحصار در تأمین نهاده مشکل اصلی است. اولاً این که دولت ارز دولتی را □□□□ به افراد خاصی میدهد و اینها کنترل بازار را □□□□ به دست می‌گیرند. دوم این که در سایه عدم نظارت این محموله‌ها با قیمت‌های دولتی فاکتور میشوند اما پول دیگری هم به حساب آنها از سوی تولیدکنندگان واریز میشود. به طوری که قیمت نهایی معمولاً ۴ برابر قیمت مصوب است.

سلطانی میگوید: از آنجایی که تولیدکنندگان مجبور هستند دام خود

را ۰۰۰۰۰ تغذیه کنند و یا ترس از این که مبادا این انحصارگران به آنها خوراک ندهند، صدایی از آنها در نمی‌آید.

* سر بی‌کلاه مصرف‌کنندگان

هزینه‌های تولید افزایش می‌یابد اما تولیدکنندگان روی قیمت می‌کشند و در حقیقت حاشیه سودی برای آنها شکل می‌گیرد. همچنین فروشندگان هم قیمت را ۰۰۰۰۰ در بازار گران می‌کنند و آنها هم بخش زیادی از هزینه‌های خود را ۰۰۰۰۰ تأمین می‌کنند، اما تنها قشری که سرشان بی‌کلاه می‌ماند مصرف‌کنندگان هستند. آنها در هر حالتی مجبور هستند پرداخت کنند و در واقع تاوان افزایش هزینه‌ها را ۰۰۰۰۰ می‌پردازند.

البته تاوان بی‌تدبیری و بی‌مسئولیتی برخی مدیران را ۰۰۰۰۰ هم اینها می‌پردازند. این که هزینه‌های تولید توجیهی برای افزایش قیمت باشد، کاملاً درست نیست. چون راهکارهای زیادی برای کاهش هزینه‌ها وجود دارد. راه نرفته بسیار است، اما چه در بخش تولید و چه در بخش فروش ساده‌ترین آن را ۰۰۰۰۰ یعنی برداشت از جیب مردم انتخاب می‌کنند.

* چه باید کرد؟

وزارت جهاد کشاورزی باید به این وابستگی شدید در محصولات اساسی پایان دهد و برنامه ریزی برای خوداتکایی و یا کاهش وابستگی به محصولات اساسی از جمله خوراک دام و طیور را ۰۰۰۰۰ توسعه دهد. بخش زیادی از این مشکلات به دلیل وابستگی به واردات این محصولات است. در شرایطی که واردات آنها سخت است با قیمت بیشتری وارد کشور می‌شود. دوم این که هزینه‌های دمواراز و نگهداری هم به آنها اضافه می‌شود، اما مهم‌ترین مسأله این است که نظارت بر بازار باید قوی‌تر باشد و اجازه ندهند انحصار شکل بگیرد. وزارت جهاد کشاورزی سامانه‌ای به نام بازارگاه برای عرضه خوراک دام و طیور دارد اما تولیدکنندگان از آن ناراضی هستند. ۱۰ روز پیش هم وزیر جهاد کشاورزی برای رفع نواقص و ایرادات این بازارگاه قول داد اما هنوز تولیدکنندگان از عملکرد این سامانه رضایت ندارند.

مسأله بعدی مدیریت جزیره‌ای تولید و فروش است که یک وزارتخانه مسئول تولید و یک وزارتخانه مسئول بازار می‌باشد و از آنجایی که سیاست‌های این دو بر دیگری تأثیرگذار است، برنامه بازار به درستی پیش نمی‌رود. این مشکل بزرگ از زمانی اتفاق افتاد که چند ماه پیش به دستور رئیس‌جمهور قانون تمرکز وظایف بازرگانی در وزارت جهاد

لغو شد و در حقیقت بخش مدیریت بازار کشاورزی از وزارت جهاد به وزارت صمت منتقل شد.

سرویس خبری: صنعت غذا